

Nr 63

Utlåtande i anledning av motion angående handläggning av ärenden rörande kommunalt bostadstillägg m. m.

Andra lagutskottet har behandlat en till lagutskott hänvisad motion, I: 404, av herr *Blomquist*, i vilken hemställts, »att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att Kungl. Maj:t måtte utreda frågan om en förenkling av handläggningen av ärenden som nu ankommer på försäkringsnämnd, i enlighet med vad i motionen anförts».

Utskottet har i den ordning 46 § riksdagsordningen föreskriver inhämtat yttrande över motionen från riksförsäkringsverket. Vidare har på utskottets begäran Försäkringskassaförbundet samt styrelsen för Svenska kommunförbundet och styrelsen för Svenska stadsförbundet avgivit yttranden.

Gällande bestämmelser

I allmän försäkringskassa skall finnas styrelse, en eller flera pensionsdelegationer samt försäkringsnämnder. Styrelsen består i regel av sju ledamöter. I varje försäkringskassa skall finnas direktör, pensionsföredragande, förtroendeläkare samt de tjänstemän som i övrigt erfordras.

Frågor om förtidspension, invaliditetstillägg och invaliditetsersättning avgöres av en pensionsdelegation, bestående av fem ledamöter.

Frågor om inkomstprövade folkpensionsförmåner, d. v. s. i första hand kommunalt bostadstillägg, skall prövas av försäkringsnämnd. Övriga inkomstprövade förmåner är änkepension i anledning av dödsfall före den 1 juli 1960 samt hustrutillägg. Försäkringsnämnd skall även tillhandagå kassans styrelse, pensionsdelegation och lokalkontor med råd och upplysningar i lokala angelägenheter. Försäkringsnämnd skall finnas för varje kommun. Med riksförsäkringsverkets medgivande kan dock försäkringsnämnds verksamhetsområde omfatta flera kommuner eller del av kommun. Försäkringsnämndens ledamöter utses av kommunen. Nämnden är dock ej något kommunalt organ utan ett organ inom försäkringskassan. Såsom föredragande i nämnden tjänstgör i regel respektive lokalkontorsföreståndare.

Försäkringsnämnd skall bestå av minst fem och högst sju ledamöter. Består nämndens verksamhetsområde av flera kommuner bestämmer dock riksförsäkringsverket antalet ledamöter och huru många ledamöter, som skall utses av varje kommun. För varje ledamot skall finnas en suppleant.

Arvode och annan ersättning till ledamot i försäkringsnämnd fastställs av riksförsäkringsverket och utges av försäkringskassan.

Försäkringsnämnd skall sammanträda så ofta detta erfordras med hänsyn till ärendenas antal och angelägenhetsgrad. Ärende bör dock alltid handläggas av försäkringsnämnden så snart ske kan och senast inom tre veckor från det ärendet inkommit till vederbörande lokalkontor. Brådskande ärenden får avgöras genom meddelanden mellan ordföranden och minst halva antalet övriga ledamöter om samtliga biträder det föreliggande förslaget till beslut.

Lagbestämmelser om försäkringsnämnderna finns i 18 kap. lagen om allmän försäkring. Beträffande nämndernas verksamhet må även hänvisas till riksförsäkringsverkets pensionshandbok (B. 1. 1).

Motionen

Motionären anför — efter en redogörelse för försäkringsnämnderna och deras verksamhet — följande.

Det nuvarande administrativa förfarandet beträffande ifrågavarande ärenden synes i olika avseenden otillfredsställande. Dels medför det bl. a. en onödig tidsutdräkt för ärendenas avgörande, dels medför det en onormalt hög kostnad per ärende, då i flertalet försäkringsnämnder förekommer ett mycket ringa antal ärenden per sammanträde. Vidare är här fråga om förman, som numera helt utgår av kommunala medel — i motsats till vad som tidigare var fallet — och det kan hävdas, att det är en kommunens egen angelägenhet att tillämpa de grunder för tillägget, som den själv beslutat om. För en sådan handläggning erforderliga uppgifter skulle vederbörande kommunala organ kunna erhålla exempelvis genom kopia av det huvudkortsmeddelande som framställs för utbetalning av allmän pension. Å andra sidan kan hävdas, att — sedan kommunen fastställt grunderna för kommunalt bostadstillägg — det utan att ge avkall på den kommunala självbestämmanderätten kan överlämnas till försäkringskassornas tjänstemän att i första instans tillämpa reglerna. En handläggning på tjänstemannaplanet bör under alla förhållanden kunna ske av de övriga ärenden (hustrutillägg och inkomstprövade änkepensioner) som nu handläggs av försäkringsnämnden och där ersättning inte utgår av kommunala medel.

Om en administrativ förenkling enligt något av ovan angivna alternativ företages skulle försäkringsnämnderna kunna avskaffas. Ärendena om kommunalt bostadstillägg kunde om förstnämnda, ovan skisserade lösning valdes, handläggas av någon hos kommunen redan förefintlig nämnd, t. ex. socialnämnden.

En förutsättningslös utredning synes med hänsyn till vad ovan anförts böra komma till stånd beträffande möjligheterna att förenkla handläggningen hos försäkringskassorna av sådana ärenden, som nu handläggs inom försäkringsnämnd.

Försäkringsnämndernas tillkomst

I sitt betänkande Socialförsäkringens organisation (SOU 1960: 35) föreslog socialförsäkringens administrationsnämnd, att de dåvarande lokalsjuk-

kassorna skulle ombildas till lokalkontor för centralsjukkassorna och att till varje lokalkontor skulle knytas en rådgivande nämnd.

I prop. 1961:45 framlades förslag för riksdagen i anledning av utredningen. Därvid anförde föredragande departementschefen följande om försäkringsnämnderna (s. 191).

Arbetsuppgifterna för en rådgivande nämnd skall enligt administrationsnämndens förslag vara att bistå centralsjukkassan och lokalkontoret med råd och upplysningar om lokala förhållanden samt att framlägga förslag för centralsjukkassans styrelse. Vid remissbehandlingen har uttalats en viss oro för att dessa uppgifter inte skall vara tillräckligt konkreta för att leda till något egentligt inflytande för nämnderna. I stället har framkastats tanken att de rådgivande funktionerna inom sjukassan skulle anförtros åt de organ, som får till uppgift att handha prövningen av återstående inkomstprövade folkpensionsförmåner. Enligt administrationsnämndens mening bör denna prövning ankomma på något kommunalt organ.

Det synes både angeläget och möjligt att beakta dessa olika synpunkter och ändå knyta behandlingen av alla pensionsärenden till sjukkasseverksamheten. Detta kan ske genom att till de föreslagna nämndernas rådgivande uppgifter lägges funktionen som organ för prövning av ansökningar om inkomstprövade folkpensionsförmåner. Eftersom dessa förmåner även i fortsättningen torde få förutsättas till väsentlig del komma att bekostas av kommunerna, bör nämndernas verksamhetsområden närmare anknytas till den kommunala indelningen. En nämnds verksamhetsområde bör i regel omfatta en kommun. Med tillsynsmyndighetens medgivande bör det dock vara möjligt för två eller flera kommuner att förena sig om en nämnd och för en kommun att inrätta mer än en nämnd.

De föreslagna nämnderna, vilka lämpligen kan kallas försäkringsnämnder, bör finnas i såväl stadscentralsjukkassa som länscentralsjukkassa, och det bör vara vederbörande kommun eller kommuner som utser samtliga ledamöter i nämnderna. Antalet ledamöter bör vara minst 5 och högst 7. När sjukassorna övertar uppgiften att vara lokalorgan för den allmänna pensioneringen bör de rådgivande funktionerna avse både sjukförsäkring och pensionering. Nämnden bör stå i förbindelse med centralsjukkassans styrelse och med det lokalkontor, som närmast är avsett att betjäna de försäkrade inom nämndens verksamhetsområde. Det synes böra ankomma på centralsjukkassorna att i lämpliga former anordna sammankomster med företrädare för nämnderna för att lämna dem information om aktuella socialförsäkringsproblem och bereda tillfälle till åsiktsutbyte i dylika frågor.

I fråga om försäkringsnämnderna anfördes i propositionen 1962:90 med förslag till lag om allmän försäkring m. m. ytterligare följande (s. 378).

Med det föreliggande förslaget fullföljes planerna på försäkringsnämnderna såsom lokala socialförsäkringsorgan med inte blott rådgivande utan även beslutande funktioner. Nämndernas rådgivande funktioner utsträcker sig till att omfatta lokala angelägenheter i anknytning till den allmänna försäkringen i dess helhet, och beslutanderätt kan tilläggas nämnderna i ärenden rörande folkpensionsförmåner. Det är förutsatt att lagstiftningen skall utfyllas med administrativa föreskrifter. Kompletterande stadganden angående försäkringsnämnds behörighet i pensionsfrågor finns i 32 § promul-

gationslagen och i 10 § förslaget till lag om hustrutillägg och kommunalt bostadstillägg till folkpension.

En försäkringsnämnd är i likhet med en pensionsdelegation ett organ inom vederbörande allmänna försäkringskassa. Förslaget utgår från att olika frågor, som aktualiseras av en och samma pensionsansökan, kan komma att handläggas i olika former: somliga avgöranden träffas av en tjänsteman på kassans pensionsavdelning, andra i pensionsdelegation och andra åter i försäkringsnämnd. Samtliga avgöranden i anledning av samma pensionsansökan torde emellertid i regel utåt böra framstå som en enhet och redovisas som ett beslut av försäkringskassan, utfärdat genom pensionsavdelningens försorg.

Samordningen av försäkringsnämndens arbete med arbetet hos kassans pensionsavdelning och pensionsdelegation avses skola regleras i särskilda föreskrifter. Av närliggande skäl måste man tänka sig att pensionsavdelningen hos en kassa vid upprättande av expedition i ett ärende gör en formell granskning även av försäkringsnämndens avgörande. Pensionsavdelningens tjänstemän skall dock inte ha behörighet att överpröva nämndens avgörande, och upptäckt av en eventuell felaktighet kan föranleda rättelse endast efter beslut av nämnden själv. Rättelsemöjligheten torde stå öppen intill dess pensionsavdelningen expedierat beslutet.

Att kassans tjänstemän inte i sin handläggning får inkräkta på det område som förbehålls försäkringsnämnd rubbar naturligtvis inte det faktum att en fråga som handlagts av en försäkringsnämnd kan vara oupplösligt förbunden med en fråga som skall avgöras på tjänstemannaplanet såtillvida att nämndens beslut förfaller, om vederbörande tjänstemans prövning av den fråga han har att handlägga utmynnar i ett avslag. Om t. ex. en folkpension ej beviljas på grund av att sökanden inte uppfyller lagens medborgarskapsvillkor, finns det ju inte utrymme för ett kommunalt bostadstillägg. Över huvud taget gäller att varje avgörande av försäkringsnämnd rörande en tilläggsförmån måste anses fattat under den av nämnden ej prövade förutsättningen att rätt till huvudförmånen föreligger.

Riksdagens revisorer

I riksdagens församlade revisorers berättelse över den år 1963 verkställda granskningen av statsverket behandlas i 13 § bl. a. frågan om försäkringsnämndernas verksamhet. Genom frågeformulär, som tillställdes samtliga försäkringskassor, anhöll revisorerna bl. a. om uppgifter avseende utbetald ersättning till nämnderna samt om allmänna synpunkter på försäkringsnämndernas verksamhet. Innehållet i åtskilliga av yttrandena redovisas i revisorernas berättelse (del. I s. 114—119), till vilken hänvisas. Revisorernas uttalande är av följande lydelse.

Av de uppgifter revisorerna inhämtat framgår att den nu tillämpade ordningen, som innebär att ärenden rörande samtliga inkomstprövade pensionsförmåner skall behandlas i försäkringsnämnd, praktiskt taget genomgående anses omständlig, administrativt betungande och tidskrävande. Kostnaderna för nämndernas verksamhet har vidare blivit högst betydande och kan enligt tillgängliga uppgifter för länskassorna beräknas belöpa sig till närmare 1 milj. kronor under enbart de tre första kvartalen detta år. Som ovan visats uppgår i regel kostnaden för handläggningen av varje »ordinarie»

ärendet i försäkringsnämnd till omkring 20 kronor, men än högre utgifter redovisas i vissa fall. Såsom exempel kan nämnas att en av försäkringsnämnderna i Hallands län haft att handlägga endast sex ärenden, av vilka fyra behandlats vid två s. k. telefonsammanträden. Ersättning till ordförande och ledamöter i denna nämnd har utgått med 380 kronor, vilket motsvarar en förvaltningskostnad av över 63 kronor per ärende. Påpekas bör att i nämnda belopp ej ingår utgifter för avlöning till föredragande, lokalhyror m. m. Samtidigt kan konstateras att motsvarande kostnader i stadskassorna är avsevärt lägre eller omkring 1 krona per ärende, vilket bl. a. sammanhänger med att antalet nämnder i ifrågakvarande städer är mycket litet. Då man bedömer utgifterna för den här avsedda verksamheten bör också beaktas att nämndernas reella inflytande blivit mycket ringa, då beslutet praktiskt taget alltid fattas i enlighet med lokalkontorsföreståndarens-föredragandens förslag.

Försäkringsnämnderna har även till uppgift att tillhandagå försäkringskassan med råd och upplysningar i lokala frågor. Verksamheten i detta avseende har, enligt vad revisorerna inhämtat, haft en mycket begränsad omfattning. Nämndernas personkännedom anses endast undantagsvis ha någon betydelse; i flertalet fall torde f. ö. föredraganden ofta ha lika goda kunskaper i detta avseende.

Med hänsyn till vad sålunda anförts anser revisorerna att försäkringsnämnderna knappast fyller en uppgift som står i rimligt förhållande till de kostnader och nackdelar i övrigt som är förbundna med verksamheten. De torde därför utan olägenhet kunna avskaffas. Det medinflytande vid pensionsärendenas handläggning som kommunerna genom dessa nämnder ansetts böra tillförsäkras på grund av att pensionsförmånerna till viss del bestredes av kommunala medel har, som ovan antytts, i praktiken blivit illusoriskt: ej heller denna synpunkt kan därför enligt revisorernas mening motivera ett bibehållande av nämnderna. Handläggningen av och beslutanderätten i här avsedda ärenden bör därför enligt revisorernas mening snarast överflyttas till försäkringskassorna. Av skäl som nyss anförts är det emellertid naturligt att vederbörande kommuner önskar erhålla möjlighet till viss insyn i beslutsprocessen. Detta torde organisatoriskt kunna tillgodoses på olika sätt, exempelvis genom att varje kommun får rätt att genom lämpligt organ taga del av ärendenas handläggning. Det torde böra ankomma på riksförsäkringsverket att närmare överväga frågan härom och framlägga de förslag som kan visa sig motiverade.

I ärendet avgavs yttranden dels — efter hörande av ett antal försäkringskassor — av riksförsäkringsverket och dels av statskontoret (se revisorernas berättelse, del II främst s. 120 och 152).

Statsutskottet uttalade i sitt utlåtande i anledning av ärendet (SU 1964: 181 s. 6), att om än frågan om försäkringsnämndernas verksamhet kunde synas tidigt väckt, borde särskild uppmärksamhet ägnas denna för att finna vägar att göra nämnderna effektiva och för att förenkla proceduren där.

Pågående utredning

Inom statskontoret och riksförsäkringsverket pågår i samråd med de allmänna försäkringskassorna ett utredningsarbete i syfte att rationalisera

administrationen inom den allmänna försäkringen (RAFA-utredningen). Därvid är försäkringsnämndernas verksamhet föremål för granskning. Utredningens pensionsgrupp har i februari i år presenterat en redovisning av första etappen i utredningsarbetet angående handläggningen i de allmänna försäkringskassorna av ärenden rörande kommunalt bostadstillägg. Arbetet i detta avsnitt skall, enligt vad som framgår av riksförsäkringsverkets remissyttrande, fortsätta med inhämtande av ytterligare material från samtliga försäkringskassor, varvid tidsåtgången vid handläggning av ärenden i försäkringsnämnd skall ägnas speciellt intresse. När detta ytterligare underlagsmaterial föreligger kommer utredningen att gå in på frågan rörande en eventuell avveckling av nämndsorganisationen och diskutera möjliga ersättningsalternativ. Sedan utredningsarbetet inom RAFA-utredningen slutförts torde riksförsäkringsverket — anföres det vidare i verkets yttrande — komma att, eventuellt i samråd med statskontoret, till Kungl. Maj:t inkomma med de förslag som verket finner påkallade.

Remissyttrandet

Riksförsäkringsverket hänvisar i sitt yttrande till det utlåtande, som verket avgav i ovannämnda ärende hos riksdagens revisorer, där verket framhöll bl. a., att nämndsorganisationen under en övergångstid torde vara av betydelse ur folkpsykologisk synpunkt samt att nämndernas verksamhet vid ifrågavarande tidpunkt bedrivits under alltför kort tid för att slutsatser skulle kunna dragas rörande deras betydelse och rörande förutsättningen för en omprövning av sättet för de ifrågavarande arbetsuppgifternas handhavande. Frågan om avveckling av försäkringsnämndsorganisationen var därför ännu inte mogen för sin lösning.

Slutligen anför riksförsäkringsverket — efter att ha redogjort för RAFA-utredningen — att eftersom utredning beträffande möjligheterna att förenkla handläggningen hos försäkringskassorna av sådana ärenden, som nu handlägges inom försäkringsnämnd, redan pågår anser verket någon särskild åtgärd i anledning av motionen för närvarande ej erforderlig.

Försäkringskasseförbundet redogör för bakgrunden till inrättandet av försäkringsnämnderna samt anför därefter följande.

Försäkringskasseförbundet, som tidigare i olika sammanhang framhållit värdet av medborgarinflytande på den allmänna försäkringens administration, anser att de skäl som ledde till inrättandet av försäkringsnämnder, kan anföras även för ett behållande av dessa, i varje fall tills vidare, såsom rådgivande organ.

Förutom uppgiften att vara rådgivande organ, som alltså i första hand var avsedd att åvila försäkringsnämnderna, har dessa att pröva ärenden angående förmåner enligt lagen om hustrutillägg och kommunalt bostadstillägg till folkpension.

Frågan om det administrativa förfarandet beträffande ärenden rörande kommunalt bostadstillägg har diskuterats tidigare, varvid prövats huruvida

ansökan skall inges till allmän försäkringskassa, socialnämnd eller annat kommunalt organ. I dessa sammanhang har förbundet ansett det vara av betydelse ur psykologisk synpunkt att nuvarande system för ingivande av ansökan bibehålles. Detta bl. a. av den orsaken att det är viktigt att de som har ingen eller ofullständig ATP inte skall behöva gå till en särskild myndighet för att få detta konstaterat. Kommunalt bostadstillägg bör i nuvarande läge i princip ses som en del av hela pensionssystemet och bl. a. av den orsaken bör ansökan inges till allmän försäkringskassa. Den insyn som kan behövas från de kommunala myndigheterna med hänsyn till att ifrågasvarande tillägg helt bekostas av kommunerna torde även väl tillgodoses av försäkringsnämnderna, eftersom ledamöterna utses av ett kommunalt organ, kommunal- eller stadsfullmäktige.

Härefter hänvisar Förbundet till RAFA-utredningen samt anför slutligen.

Med anledning av vad som framhållits beträffande värdet av medborgarinflytande på administrationen av den allmänna försäkringen och då utredning pågår beträffande handläggningen av ärenden rörande kommunalt bostadstillägg, anser förbundet att någon åtgärd i anledning av motionen inte är erforderlig.

Styrelsen för *Svenska kommunförbundet* yttrar följande.

De kommunalvalda försäkringsnämndernas uppgifter innefattar, förutom rådgivning till försäkringskassan beträffande lokala angelägenheter, beslut i ärenden rörande inkomstprövade pensionsförmåner. Av dessa intar de kommunala bostadstilläggen en dominerande plats. Kostnaderna för de kommunala bostadstilläggen faller numera helt på kommunen. Under dessa förhållanden anser styrelsen det motiverat att kommunen genom försäkringsnämnderna tillförsäkras ett medinflytande i beslutsprocessen för beviljandet av detta tillägg.

Det kommunala bostadstilläggets betydelse som komplement till folkpensionen kan beräknas avta i och med att tilläggs pensioneringen uppnår ökad effekt. I ett läge med fullt utbyggd tilläggs pensionering kan därför omfattningen av försäkringsnämndernas uppgifter bli betydligt mindre. Det kan därför framdeles finnas skäl att ompröva den nu gällande ordningen för handläggningen av ärenden rörande de inkomstprövade förmånerna inom folkpensioneringen.

Styrelsen för *Svenska stadsförbundet* anför.

Styrelsen är medveten om att den nuvarande ordningen för handläggning av ärenden avseende inkomstprövade pensionsförmåner anses otillfredsställande. Kommunerna har emellertid att svara för kostnaderna för de kommunala bostadstilläggen. Enligt styrelsens mening bör kommunerna därför även vara tillförsäkrade ett medinflytande vid beviljandet av dessa tillägg. De möjligheter, som kan finnas att utan uppgivande av nämnda princip åstadkomma en förenklad handläggning av ifrågasvarande ärenden, torde prövas av den inom statsförvaltningen tillsatta utredningen för rationalisering av den allmänna försäkringens administration.

Utskottet

Till de allmänna försäkringskassorna är anknutna försäkringsnämnder. Dessa är inrättade kommunvis och består av 5—7 kommunalt valda ledamöter. En av nämndens uppgifter är att pröva frågor om de inkomstprövade folkpensionsförmånerna, nämligen kommunalt bostadstillägg, hustrutillägg samt änkepension i anledning av dödsfall, som inträffat före den 1 juli 1960. En annan huvuduppgift för försäkringsnämnd består i att tillhandagå kassans styrelse, pensionsdelegation och lokalkontor med råd och upplysningar i lokala angelägenheter.

Försäkringsnämnd skall sammanträda så ofta det erfordras med hänsyn till ärendenas antal och angelägenhetsgrad. Ärende bör dock alltid handläggas av försäkringsnämnd så snart ske kan och senast inom tre veckor från det ärendet inkommit till vederbörande lokalkontor.

I motionen föreslås, att försäkringsnämndernas ställning skall omprövas. Motionären, som uppehåller sig vid nämndernas uppgifter i fråga om inkomstprövade förmåner, menar att genom handläggningen av ifrågavarande ärenden i försäkringsnämnd uppstår onödig tidsutdräkt, varjämte kostnaden per ärende i många fall blir onormalt hög till följd av att antalet ärenden per sammanträde är få. I fråga om bostadstilläggen, som bekostas av kommunala medel, skulle en möjlighet vara att anförtro handläggningen åt någon kommunal nämnd, exempelvis socialnämnden. Å andra sidan kan hävdas, anför motionären, att, sedan kommunen fastställt grunderna för nämnda tillägg, kan det överlämnas till försäkringskassornas tjänstemän att i första instans tillämpa reglerna. Detta innebär inte, att man gör avkall på den kommunala självbestämmanderätten. Under alla förhållanden bör en handläggning på tjänstemannaplanet kunna ske av ärenden rörande hustrutillägg och inkomstprövade änkepensioner. Motionen mynnar ut i ett yrkande om förutsättningslös utredning om möjligheterna att förenkla handläggningen av sådana ärenden, som det nu ankommer på försäkringsnämnd att pröva.

Riksdagens revisorer tog år 1963 upp frågan om försäkringsnämndernas verksamhet till prövning. I sitt uttalande, som grundade sig på en omfattande undersökning, anförde revisorerna bl. a., att nämnderna knappast fyllde en uppgift som stod i rimligt förhållande till de kostnader och nackdelar i övrigt som är förbundna med verksamheten. Enligt revisorerna torde nämnderna därför utan olägenhet kunna avskaffas. Efter remissbehandling av ärendet uttalade riksdagen, att särskild uppmärksamhet borde ägnas nämndernas verksamhet för att förenkla proceduren hos nämnderna.

Inom statskontoret och riksförsäkringsverket pågår i samråd med de allmänna försäkringskassorna en utredning som har till syfte att rationalisera administrationen inom den allmänna försäkringen (RAFA-utredningen). Enligt vad riksförsäkringsverket upplyst, kommer utredningen sedan tillräckligt underlagsmaterial föreligger att gå in på frågan rörande en eventuell

avveckling av nämndorganisationen och diskutera möjliga ersättningsalternativ. Då således motionärens önskemål redan synes vara tillgodosett, bör enligt utskottets mening motionen inte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Utskottet hemställer,

att förevarande motion, I: 404, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 12 november 1968

På andra lagutskottets vägnar:

AXEL STRAND

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herr Strand (s), fru Carlqvist (s), herr Lars Larsson (s), fru Hamrin-Thorell (fp), herrar Eric Carlsson (cp), Dahlberg (s), Edström (fp)* och Blomquist (h);

från andra kammaren: herr Rimmerfors (fp), fru Ekendahl (s)*, herr Gustavsson i Alvesta (cp), fröken Sandell (s), herrar Fredriksson (s), Ringaby (h), fru Svensson (s) och herr Jonsson (fp).

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.